

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 287 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

287/2017. (XII. 14.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2017. július 10-én előterjesztett **panaszát** a 2017. december 14-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. július 10-én postai úton terjesztett elő panaszt bejelentései nyomán elmulasztott rendőri intézkedésekkel kapcsolatban.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy pár éve költözött Ó.-re. Megvette a tanyáját, majd pár héttel később ellopták a kerítéséről még a kaput is, aztán a porszívót, és a gázpalackot. Szépen lassan tűntek el a dolgok, a rendőrök is tudták. A panaszos kerítést csinált, de az egyik utcabeli „bekötötte” az állatokat a kerítésbe, és a tehenek szétzúzták a panaszos kerítését. A panaszos ezt nem bírta, pár házzal arrébb költözött, de ott sem hagyták békén. Átment az egyik utcabeli, és megpofozta. Mikor ki akarta őt tenni a panaszos, szólt a rendőröknek. Mikor telefonált, a rendőrök azt mondták, hogy menjen be az őrésre. A panaszos bement, de állítása szerint közölték vele, hogy nem oda tartozik az ügy, menjen a bíróságra. A panaszos elmondta, hogy megfenyegették, hogy ne menjen az utcába, de a rendőrök ezzel sem foglalkoztak.

Közben a panaszos „az erdők alatt” hazaszökött. Az ingatlanján voltak az előbbieken említett személy testvérének állatai, szétszedték a kerítést. A panaszos szólt a „másiknak”,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

nem történt semmi, elismerte ugyan, hogy az ő állatai, de arra a kérdésre, hogy hogyan kerültek a panaszos udvarára azt a választ adta, hogy nincs hová kötni őket. Ez június 23-án történt, eltelt két hét, a panaszos hazament, és észlelte, hogy a személy, aki korábban megütötte a tanyát kinyitotta, és kivitte a tanyában lévő fenyőléceket a panaszos volt barátjával együtt nyitották ki az ajtót, és hordták ki a folyosóról a léceket. A panaszos fel volt háborodva, az említett személy megint elvitte a léceket, és megint megfenyegette a panaszoszt, annak ellenére, hogy a panaszos volt barátja többször megverte, de feljelentést nem mer tenni, mert fél.

A panaszos próbál szembeszállni pontosan nem megjelölt személyekkel, véleménye szerint a rendőrök ugyan tudnak róla, de azt mondták, hogy nem tudnak mit csinálni. A panaszos véleménye szerint azért, mert ismerik őket. Az utcában kevés ház van, csak pár lakó lakik ott, de szinte mindenkivel volt már valamilyen összetűzésük. A panaszos nem érti, hogy két R.-ből áttelepült ember hogyan tarthatja sakkban az embereket. A panaszos nem fagyűlölő, de ahonnan ő jött illet még nem látott a világ. Véleménye szerint ezek a személyek bármit megtehetnek, ezért a panaszos úgy döntött, hogy végleg elhagyja a tanyát, mert egyáltalán nincs ott biztonságban. A rendőrök pedig elmondása szerint „csak a szájukat húzzák”, amikor a panaszos elmondja, hogy honnan jött, „híres Ó. K.-z. dűlő, vagy – ahogy az alvilág mondja – Kutyanál”.

A panaszos a Testület tanácsát kérte abban a kérdésben, hogy mikor mehet ki a tanyára, és ki fog neki segíteni, mert már belefáradt ebbe a helyzetbe.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az üggyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) H. r. törzsszázlós 2017. augusztus 3-án készült jelentésében a következőket adta elő.

A r. törzsszázlós szolgálata teljesítése során 2017. július 7-én 10 óra 30 perc körüli időben a K.-i Rendőrkapitányság szolgálatirányító helyiségében látta el szolgálati feladatait, amikor látta, hogy az ügyféltérnél a panasossal kommunikál a fegyveres biztonsági őr.

A panaszos a r. törzsszázlós elmondta problémát, mely szerint a tulajdonát képező tanyában korábban együtt élt egy férfivel. A kapcsolatuk felbontása, szétköltözésük után a fenti napon –mivel a férfi által kapcsolatuk ideje alatt ismert helyre rejtette a házának kulcsát – a férfi bejutott a kulccsal a panaszos házába, majd egy ismerőseivel magukkal vittek pontosan meg nem határozható darabszámú fenyőléceket. Az értéket meghatározni nem tudta, körülbelül 5000 forint lehetett.

A panaszos elmondta továbbá, hogy a fenyőlécek volt élettársa tulajdonában voltak fenti eseménykor is. A panaszos úgy gondolta, hogy mivel korábban tartozott a volt élettársa készpénzzel – melyről csak szóbeli megegyezésük volt –, ennek fejében a korábban ott hagyott léceket megtartja magának. Megegyezés erről nem született, a panaszos nem közölte ezen igényét volt élettársának.

A r. törzsszázlós közölte vele, hogy a magánlaksértésért feljelentést 30 napon belül tehet. A fenyőlécek tulajdonjogával kapcsolatos nézeteltérését polgári bírósági úton rendezheti, mellyel a Sz.-i Járásbírósághoz, vagy a K.-i Rendőrkapitánysághoz is fordulhat. Természetesen a K.-i Rendőrkapitányság ekkor megküldené az ügyet a hatáskörrel rendelkező Szegedi Járásbíróságnak.

A panaszoson látszott, hogy nehezen fogadja el az információt, ezért többször is elismételte számára a r. törzsszázlós.

A r. törzsszázlós továbbá azt tanácsolta a panaszosnak, hogy a jövőbeli hasonló kellemetlenségek megelőzése érdekében a rejtett kulcsot tartsa magánál. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy nem fogja, mert akkor elhagyja. A r. törzsszázlós közölte továbbá, hogy ha ennyire nem biztos magában, akkor közeli rokonnál, ismerősnél is tarthatja. Erre azt reagálta, hogy ők messze laknak.

A panaszos tudomásul vette a tájékoztatást, de nem kívánt jegyzőkönyvezett bejelentést tenni. Megköszönte a tájékoztatást, és közölte, hogy átgondolja, és amennyiben úgy dönt, meg fogja tenni a szükséges lépéseket.

2). K. r. százados összefoglaló jelentést készített 2017. augusztus 3-án, melynek tartalmát a Testület az eddigiekhez képest kiegészítő információt tartalmazó releváns részekre szorítkozva ismerteti.

A r. százados megállapította, hogy a panaszos 2017. július 7-én délelőtt megjelent a Kisteleki Rendőrkapitányságon, ahol előadta a szolgálatot ellátó H. r. törzsszázlós szolgálatirányító parancsnoknak, hogy megjelent az ingatlanjában volt élettársa, és a saját tulajdonát képező, 5000 forint körüli értékű léceket elvitte. A panaszos elmondta, hogy a volt élettársának tartozása áll fenn irányában, ezért tartotta vissza az ingóságokat a volt élettársától, bár a tartozással összefüggésben egyébként követelést nem támasztott, azaz a volt élettárs ilyen igényről nem tudott. A panaszos a jogi felvilágosítást megkapta, mely szerint kérésére magánindítvány előterjesztésére van lehetőség magánlaksértés miatt, illetve tájékoztatták arról is, hogy a záloggal kapcsolatos kérdések nem a rendőrség hatáskörébe tartoznak. A bejelentő ezt tudomásul vette, jegyzőkönyvet nem kért rögzíteni.

3) K. r. százados 2017. augusztus 3-án készített átiratot a Testület kérdéseire adott válaszokat összefoglalva.

A testi sértés és zaklatás bűncselekmények a kapitányságon először a panaszos beadványában előadottak alapján váltak ismertté. A Rendőrkapitányság azóta (a Testületnek megküldött dokumentáció által bizonyítottan) további intézkedéseket tett a panaszos ügyével kapcsolatban.

A r. százados kiemelte, hogy az ügyben meghallgatásra került két körzeti megbízott, V. r. főtörzsőrmester és Sz. r. törzsszázlós. A rendőrök elmondták, hogy sem a panaszost nem ismerik, sem az ő esetleges haragosait, így nem ismerik a panaszos által említett személyeket sem. A panaszos beadványa a százados véleménye szerint objektív adatokat nem tartalmaz, korábban ilyen beadvánnyal nem kereste meg a rendőrkapitányságot, bejelentést nem tett (az említettekén túl), segélyhívón nem kért segítséget, jegyzőkönyv felvételét nem kérte.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszos által előadottak nyomán, és amennyiben keletkezett, a rendőrség ennek mennyiben tett eleget.

A panaszos beadványában több cselekményt sérelmez, amelyeket szomszédai követtek el az ő sérelmére, azonban nem jelöli meg pontosan, hogy melyik ügyben kérte a rendőrség

segítségét. A rendőrségen azt a tájékoztatást kapta, hogy nem a rendőrségre tartozik az ügye, menjen a bíróságra. A panaszos véleménye szerint a rendőrök azzal sem foglalkoztak, hogy őt megfenyegették. A rendőrök a panaszos szerint tudnak arról, hogy mi történik a környéken, de azt mondták, hogy nem tudnak mit csinálni.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a panaszos 2017. július 7-én délelőtt megjelent a K.-i Rendőrkapitányságon, ahol előadta a szolgálatot ellátó H. r. törzsszáslós szolgálatirányító parancsnoknak, hogy az ingatlanán megjelent volt élettársa, és a saját tulajdonát képező, 5000 forint körüli értékű léceket elvitte. A panaszos elmondta, hogy a volt élettársának tartozása állt fenn irányában, ezért tartotta vissza az ingóságokat a volt élettársától. A tartozással összefüggésben egyébként követelést nem támasztott, azaz a volt élettárs ilyen igényről nem tudott. A panaszos a jogi felvilágosítást megkapta, mely szerint a magánlaksértés miatt feljelentést 30 napon belül tehet. Tájékoztatta őt a r. törzsszáslós továbbá, hogy a fenylécek tulajdonjogával kapcsolatos nézeteltérést polgári bírósági úton rendezheti, mellyel a Sz.-i Járásbírósághoz, vagy a K.- Rendőrkapitánysághoz is fordulhat. Természetesen a K.-i Rendőrkapitányság ekkor megküldte volna az ügyet a hatáskörrel rendelkező Sz.-i Járásbíróságnak.

A testi sértés és zaklatás bűncselekmények a kapitányságon először a panaszos beadványában előadottak alapján váltak ismertté. A Rendőrkapitányság azóta (a Testületnek megküldött dokumentáció által bizonyítottan) további intézkedéseket tett a panaszos ügyével kapcsolatban.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Testület az ügy gondos mérlegelése után arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége a panaszosnak nyújtandó tájékoztatási kötelezettséget foglalta magában. A panaszos beadványában maga is leírta, hogy a rendőrségen kapott tájékoztatás szerint az ügy „nem oda tartozik, menjen a bíróságra”. A Testület elfogadta a rendőrségi álláspontot, mely szerint a panaszos ekkor nem hozta tudomásukra azt, hogy őt a szomszédja megpofozta, ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a panaszos beadványának zavaros volta miatt nem lehetett állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszos pontosan melyik – általa sérelmezett – cselekmény miatt fordult a rendőrséghez. A Testület továbbá megjegyzi, hogy –

a rendőri dokumentáció által bizonyítottan – a panaszbeadvány nyomán küldött megkeresés által történő tudomásszerzést követően a rendőrség a szükséges lépéseket megtette a panaszos által leírt cselekmények tisztázásával kapcsolatban.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a rendőrség tájékoztatási kötelezettsége fennállt a panaszos által előadottak nyomán. Ezen kötelezettségnek a jogi felvilágosítást megadó rendőr eleget tett, azaz nem sérült ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

2) A Testület vizsgálta, hogy felmerült-e a rendőri intézkedések során bármilyen körülmény, amely a rendőrök részrehajló eljárásra utal.

A panaszos előadása szerint az intézkedő rendőrök azért mondták neki azt, hogy nem tudnak semmit tenni az ügyével kapcsolatban, mert ismerik azokat a személyeket, akik a panaszos elleni cselekményeket elkövették.

Az intézkedő rendőrök elmondták, hogy sem a panaszost nem ismerik, sem az ő esetleges haragosait, így nem ismerik a panaszos által említett személyeket sem.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélkülség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A Testület ezen a ponton hivatkozik a Rendőri Hívás Etikai Kódexében szereplő 5. pontra, amely szerint a „rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.”

Jelen intézkedésben a Testület – gondos vizsgálatot követően – nem fedezett fel semmilyen körülményt, adatot, vagy tényt, amely alátámasztotta volna a panaszosi állítást, mely szerint a rendőrök személyes ismeretségeikre tekintettel mulasztották el az intézkedést a panaszos bejelentései alapján. A rendőrség által a panaszos részére nyújtott tájékoztatás megfelelő volt. A Testület elfogadta továbbá a rendőri álláspontot, mely szerint az intézkedő rendőrök nem álltak semmilyen ismeretségi viszonyban a panaszos által megjelölt személyekkel.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos irányában tanúsított rendőri magatartás nem volt részrehajló, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

III.

A Testület megállapította, hogy az intézkedő rendőröknek fennállt az intézkedési kötelezettsége a panaszos részére történő tájékoztatás megadásának tekintetében, amelyet a felvilágosítást adó rendőr megfelelően teljesített. Nem sérült tehát a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga ebben a tekintetben. A panaszos irányában tanúsított rendőri

magatartás nem volt részrehajló, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. december 14.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cseryák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET